

A. Ahlström Kiinteistöt Oy & Satawind Oy

Porin Ahlaisten Lammin tuulivoimapuiston kasvillisuustarkastus 2016

SISÄLLYSLUETTELO

Johdanto	3
Raportista	3
Selvitysalueen yleiskuvaus	3
Työstä vastaavat henkilöt	4
Kasvillisuus selvitys	4
Tutkimusmenetelmät ja kasvillisuus kuvaukset	4
Tulokset ja päätelmät	7
Kirjallisuus	8

*Tähän raporttiin suositetaan viittaamaan seuraavasti:
Ahlman, S. 2016: Porin Ahlaisten Lammin tuulivoimapuiston
kasvillisuustarkastus 2016. Ahlman Group Oy.*

JOHDANTO

Tämä raportti esittelee A. Ahlström Kiinteistöt Oy:n ja Satawind Oy:n tilaaman Porin Ahlaisten Lammin tuulivoimapuiston kasvillisuustarkastuksen tulokset, joiden perusteella voidaan arvioida voimaloiden mahdollisia vaikutuksia kahteen kalliokohteeseen. Kaksi kalliota tarkastettiin, sillä ne on merkitty metsälakikohteiksi Metsäkeskuksen aineistoissa.

Yhtiöt suunnittelevat 14–18 tuulivoimalan rakentamista Lammin alueelle, joka sijaitsee Porissa Satakunnassa (kuva 1). Tuulivoimapuisto koostuu tuulivoimaloista perustuksineen, niitä yhdistävistä maakaapeleista, kantaverkkoon liittymisase-
masta sekä tuulivoimaloita yhdistävistä teistä. Hankkeeseen sovelletaan YVA-lain (486/1994, muutettu 458/2006) mukaista ympäristövaikutusten arviointimenettelyä. Tuulivoimalat tulevat olemaan teholtaan noin 3 MW, jolloin tuulivoimapuiston kokonaisteho olisi noin 42–54 MW.

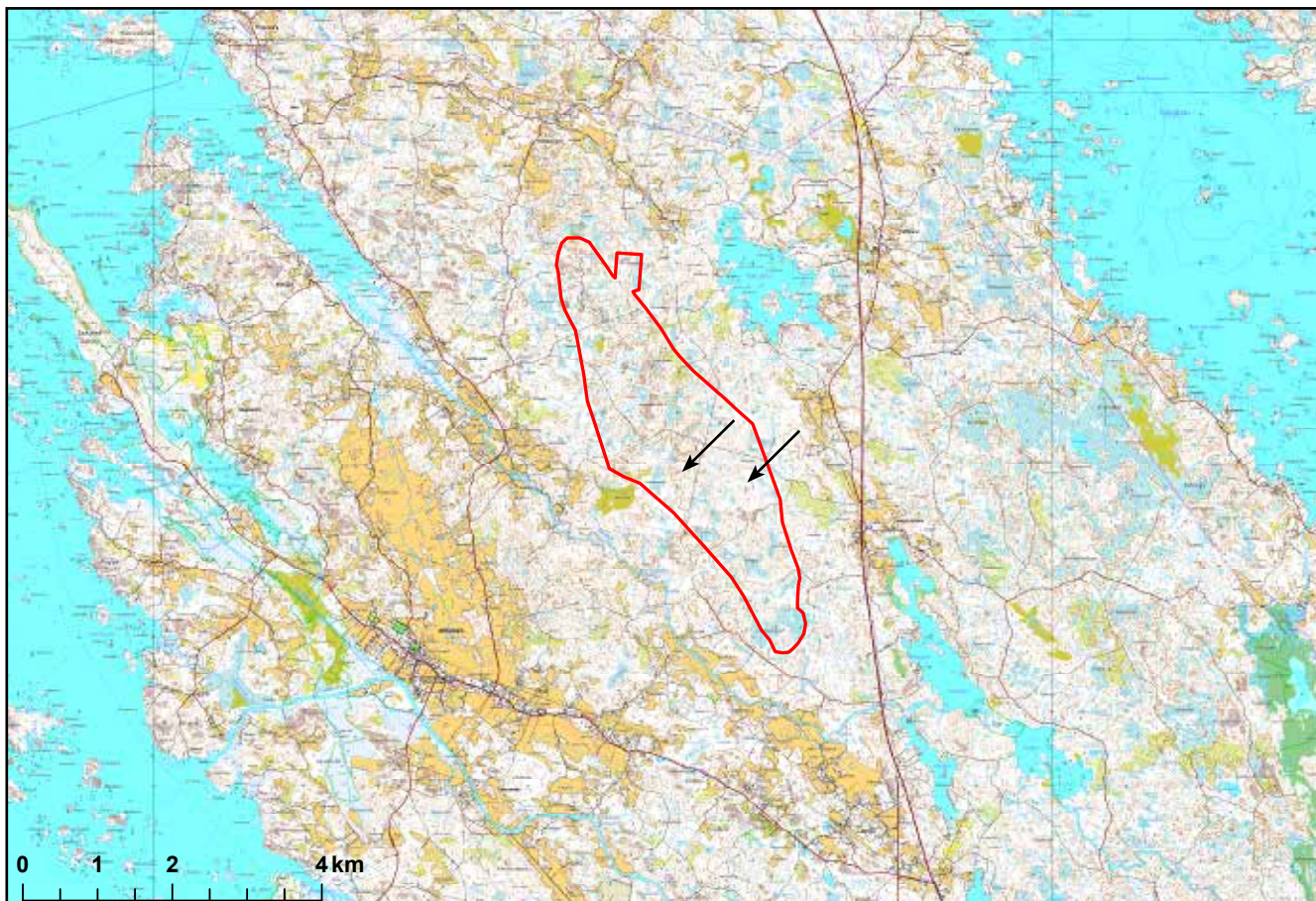
RAPORTISTA

Tässä raportissa esitetään tarkastuskäynnin tulokset kahden kalliokohteen osalta. Kaavaehdotuksen luonnosvaiheen kuulemisen jälkeen tarkistettiin voimaloiden 5 ja 8 lähiympäristön luontoarvot. Raportti käsittää yleis- ja pohjatietojen lisäksi kuvaukset tutkimusmenetelmistä sekä inventointien tulokset ja maankäyttösuositukset.

SELVITYSALUEEN YLEISKUVAUS

Selvitysalue sijaitsee noin 20 kilometrin etäisyydellä pohjoiseen Porin keskustaan nähden. Lähimpiä kyläkeskittymiä ovat Ahlainen kolme kilometriä kaakkoispuolella ja Pirttijärvi 2,5 kilometriä koillispuolella (kuva 1).

Tuulivoimapuistoa suunnitellaan 760 hehtaarin laajuiselle alueelle, jossa on pääosin metsätalouden piiriin kuuluvia kangasmetsiä, hakkuualoja ja taimikoita. Myös ojitettuja rämeitä ja pieniä luonnontilaisia soita on alueella. Maaperä on lähes kauttaaltaan hyvin louhikkoista. Lähimmät vesistöt ovat koillispuolen Uksjärvi ja lounaispuolella virtaava Pohja- ja Lampinjoki.

Kuva 1. Lammin tuulivoimapuisto ja tarkastetut kohteet (mustat nuolet).

TYÖSTÄ VASTAAVAT HENKILÖT

Porin Ahlaisten Lammin tuulivoimapuiston kasvillisuuden tarkastuskäynnin maastotöistä ja raportoinnista vastasi putkilokasveihin ja luontotyyppeihin syventynyt luontokartoittaja Santtu Ahlman.

KASVILLISUUSSELVITYS

TUTKIMUSMENETELMÄT JA KASVILLISUUSKUVAUKSET

Mahdolliset arvokohteet sijoituivat turbiinien 5 ja 8 suunniteltujen rakennuspaikkojen välittömään läheisyyteen, joten kyseiset paikat käytiin tarkastamassa lumettomaan aikaan 19.12.2015. Tavoitteena oli yksinomaan varmistaa, onko kyseessä metsälakikohteita, mikä on mahdollista tehdä luotettavasti myös kasvukauden ulkopuolella, sillä ominaispiirteet ovat esillä. Molemmat kalliot valokuvattiin ja niiden tunnuspiirteet kirjattiin ylös. Sivulla 5 ja 6 esitetään kallio-kohteiden kasvillisuuskuvaukset sekä niiden valokuvat.

Turbiinipaikka 5. Kalliomännikkö ja kanervatyypin (CT) kuiva kangas

[NT]

Kasvillisuuskuvaus:

Kalliomännikkö, jonka valtapuusto on varsin nuorta, eikä kilpikaarna- ja lakkapäämäntyjä esiinny. Mäntyjen seassa kasvaa yksittäisiä kuusia ja koivuja, jotka ovat ikärakenteeltaan nuoria. Kuviolla on hieman lahopuita. Pensaskerros on niukka, koostuen lähinnä mäntyjen ja kuusten taimista sekä katajista. Varpuja on vähän, pääosin vain kanervaa, jota kasvaa laajojen jäkäläkasvustojen seassa. Kuviota ei ole tulkittu ML-kohteeksi, sillä se ei ole erityisen edustava kohde.

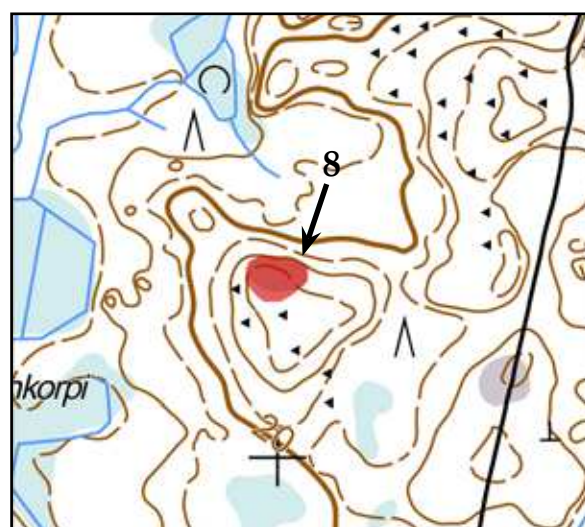

Turbiinipaikka 8. Kalliomännikkö ja kanervatyypin (CT) kuiva kangas

[NT

Kasvillisuuskuvaus:

Kanervatyypin (CT) kuivan kankaan kalliomännikkö, jonka puusto on hyvin nuorta. Lakkapäätai kilpikaarnamäntyjä ei kuviolla esiinny. Pensaskerroksessa tavataan yleisesti männyntaimien lisäksi myös kuusia sekä koivuja. Kenttäkerroksen tyyppilaji on kanerva, joka muodostaa laajahkoja kasvustoja. Varvuista myös puolukka on tavallinen. Kallio- ja kivipinnoilla kasvaa yleisesti jäkäliä. Kyseessä ei ole ML-kohde.

TULOKSET JA PÄÄTELMÄT

Ahlaisten Lammin tuulivoimapuiston tarkastuskäynti osoitti, että kaksi kalliokohdetta eivät ole metsälain mukaisia kitu- ja joutomaita. Erityisesti puusto on liian nuorta, eikä kilpikaarna- ja lakkapäämäntyjä esiinny riittävästi. Turbiinipaikalla nro 8 oleva kalliomännikkö on hyvin vaatimaton, eikä sillä katsota olevan erityisiä luontoarvoja. Turbiinipaikan nro 5 kalliomännikkö on sen sijaan paikallisesti hieman arvokkaampi, sillä kuviolla on hieman lahoppuustoa. Kummallekaan ei kuitenkaan esitetä erityisiä maankäyttösuosituksia. Vuonna 2014 toteutetussa kasvillisuusselvityksessä maastokartoittajana toiminut Hanna Tuominen päätyi jo aiemmin tulkitsemaan molemmat ei-metsälakikohteiksi (Ahlman & Tuominen 2014).

KIRJALLISUUS

Ahlman, S. & Tuominen, H. 2014:

Porin Ahlaisten Lammin tuulivoimapuiston kasvillisuus selvitys 2014.
Ahlman Group Oy.

Airaksinen, O. & Karttunen, K. 2001:

Natura 2000 -luontotyyppiopas. Suomen ympäristökeskus. Helsinki.

From, S. (toim.) 2005:

Paahdeympäristöjen ekologia ja uhanalaiset lajit. Suomen ympäristö 774.
Suomen ympäristökeskus. Helsinki.

Hotanen, J-P., Nousiainen, H., Mäkipää, R., Reinikainen, A., Tonteri, T. 2008:

Metsätyypit – opas kasvupaikkojen luokitteluun. Metsäkustannus.

Meriluoto, M. & Soininen, T. 2002:

Metsäluonnon arvokkaat elinympäristöt. 2. painos. Metsälehti kustannus. Helsinki.

Rassi, P., Hyvärinen, E., Juslén, A. & Mannerkoski, I. (toim.) 2010:

Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja.
Ympäristöministeriö ja Suomen ympäristökeskus, Helsinki.

Sierla, L., Lammi, E., Mannila, J. & Nironen, M. 2004:

Direktiivilajien huomioon ottaminen suunnittelussa.
Suomen Ympäristö 742. Ympäristöministeriö.

Söderman, T. 2003:

Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi – kaavoituksessa, YVA-menettelyssä ja Natura-arvioinnissa. Ympäristöopas 109. Suomen ympäristökeskus. Helsinki.

